

Bona tarda, som la Mireia i la Laia, i estem aquí per parlar en nom de la promoció 2011-2015 del Grau de Nutrició humana i dietètica.

Per fer aquest discurs vam demanar la col·laboració de tota la classe, demanant-los que escrivissin una frase que resumís l'experiència viscuda durant el grau. Algunes d'aquestes frases apareixeran durant el discurs.

Per començar ens agradaria agrair a tots els presents la seva assistència en aquest moment tant important per a nosaltres, com és el dia de la nostra graduació.

Quan vam haver de decidir on fer la celebració, hi va haver consens absolut: tots volíem fer-ho aquí, al Campus de l'Alimentació de Torribera. Després d'estar tots aquests anys estudiant aquí, allunyats de tot, hem acabat agafant carinyo a aquest campus envoltat de natura i calma.

Han estat 4 anys intensos, plens de sentiments i emocions.

El primer any, segurament per la novetat d'haver començat una etapa diferent de les nostres vides, va suposar un repte per a molts de nosaltres. Hi havia assignatures que ens resultaven, en menor o major mesura, farregoses, en les que en aquell moment no trobàvem (o no volíem troba'ls-hi) l'aplicació futura. Però va ser en aquest primer any en què vam tenir l'oportunitat de conèixer grans persones que ens acompanyarien en la resta de l'aventura. Totes teníem un mateix "hobby" en comú: el menjar.

Durant els següents anys vam comprendre que les assignatures del primer any eren necessàries per poder continuar adquirint coneixements a través d'assignatures que, tot i la dificultat, ens agafàvem amb moltes més ganes, ja que començaven a tractar el que realment ens interessava: la nutrició humana i la dietètica.

I al final, en aquest 4rt any del grau, hem pogut enriquir els nostres coneixements en les temàtiques més interessants per a nosaltres, a través del treball de fi de grau i

també, veure l'aplicació del que havíem après gràcies a les pràctiques externes. Per a tots, ha estat una experiència meravellosa que ens ha permès començar-nos a introduir al món laboral i veure la realitat en la que ens enfrontarem.

En aquests 4 anys hem comptat amb un gran nombre de professors admirables. Han aconseguit motivar-nos en aquells moments en què ens feia més falta, guiar-nos en aquells moments en què estàvem més perduts, i sobretot, i el més important, oferir-nos gran part dels coneixements necessaris que ens permetran ser grans professionals de la salut. Tot i així, això no serà suficient. La nutrició, així com moltes altres ciències de la salut, és una ciència d'evolució constant que requereix un estudi i aplicació continuada. Per tant, aquests 4 anys només suposen l'inici d'un llarg camí en el que ens queda molt per aprendre.

Tot i que només hem parlat dels professors, hi ha molta gent de la Universitat de Barcelona darrera, que no està tant directament en contacte amb nosaltres, als quals se'ls ha d'agrair el seu treball i esforç continuat per a que puguem ser aquells professionals que desitgem ser.

Per últim, i no per això menys important (ni de bon tros), cal agrair a tots els familiars, companys i amics haver estat amb nosaltres durant aquests 4 anys aguantant-nos fins i tot en èpoques d'exàmens (i no és gens fàcil).

Per tant, segurament sembla que els protagonistes del dia d'avui siguem nosaltres, però sense tots vosaltres avui no estaríem aquí per celebrar la nostra graduació.

Aquesta segona generació del Grau de Nutrició humana i dietètica està formada per gent molt diversa, amb un objectiu comú: millorar l'alimentació de la gent que ens envolta. Hem estat una classe formada per varis grups d'amics, però a mesura que han anat passant els anys ens hem anat unint i, quan ha calgut, hem fet pinya. Ens sentim ben orgullosos d'haver acabat formant aquesta petita família que esperem que pugui perdurar en els anys.

Avui posem fi a una etapa molt important de les nostres vides. Avui acabem la carrera, ens graduem. Tots nosaltres hem escollit fer una carrera que no sempre està tan valorada com caldria ni es veu la seva gran importància, ja que hi ha molts àmbits on encara no hi ha un lloc per nosaltres. Per això hem de lluitar per aconseguir el reconeixement que es mereix la nutrició humana i la dietètica. Al cap i a la fi, mengem un mínim de 3 cops al dia, tots els dies de la setmana, totes les setmanes de l'any. No serà un camí fàcil, però és un gran repte i per aconseguir-lo esperem comptar també amb la vostra ajuda.

El primer dia del primer curs només ens unia l'interés per la professió. Ara ens uneix una amistat formada durant aquests quatre anys al mateix temps que ens hem format com a professionals. Moltes gràcies a tots per a haver-nos acompanyat en aquest camí fins el dia d'avui!